

Hedra N.

luc

Campelike B

1885-92

Norrby, d. 5 Febr. 1885.

²grönstygghet och glädje. Deri ligger allt hans
²nöje. Han söker intet annat. Den enda be-
derörelsen han dervid ämnar sig, är att om
aftnarna läsa högt för de nöjda tjuvar.
En dag i veckan är vi nu tillsammans med
våra närmaste grannar, i en för gemensam
läsning. Sist hörde Georg för att taga en
höft med sig till läsnings under tiden?
Han har hemf. nu ingen bokskåp och bok-
frågor tas, såsom det, ej så liten tid. Dess
anläggning är han i gården, på logen, i ladu-
gården, öfverallt; och själf liggande hand vid
allt. För en tid sedan skälte en guvernör
här. Då såg man Georg själv högt upp på
stegen m. m. m. - Men, Angelica, ack, om han
derstake vore en christen! Men, ser du, det
väntar jag på, dagligen, stundligen och det
är detta vifva, glada hopp, som uppehåller
och hjälper mig, då ifrån braggeligheter kom-
na förekomma. Ack, när Georg blir christen
bli omvand, då blir Norrby ett jordiskt
paradis. Skall jag väl ännu lifva då?!

På mina skrivbilda nöjen har det
synnöt jag, har 2de gånger i månaden, med
våra underhållningskvinnor, omkring 20 pers.,
samt den missionsafdelning som samman-
kommer en gång i månaden, då Ryskherden

²Ålskade Angelica!

Mycket hjertlig tack för ditt kär-
lekfulla brev och tack för all deri
uttalad vänskap och öfverseende kärlek.
Ja, jag tänker många gånger med förundran
och tacksamhet på dessa 3 år, som Herren
så särskildt hade bestämt för mig i 32de,
bestämda redan för förhand, då jag underskrif-
f kontraktet för denna tid, utan att betäna Her-
ren. Ifrån har jag mycket grubblat på våra
förhållanden med de Alguinababarnen, som så
snöpligt gick om intet och mycket öfver-
"konfession" har då upptäckts. Men för en tid
sedan läste jag ett litet stycke i en engelsk
brochyr, som dervid tröstade mig mycket.
Det lyder nemf. så: "One felt quite bewil-
dered, and yet, at the same time, the Spirit
of God made one feel the way was all right;
the cloud seemed to rest on the place,
and though it seemed all wrong and no in-
dication of any special object for one's es-

ming was given, the mind was soothed
by simple trust and adherence to the
promise of God, that when we ask to
be guided aright in all things, small
and great, we may be sure, we are led
aright; because the Lord is not as we are,
changeable and fickle. He loves to see us
going like the people of Israel, His errands,
or running His messages, in the ways of
His Providence; if we only want to give
Him unquestioning obedience, the conse-
quences are all blessed, and we shall be
helped and richly rewarded in the end.
Det är alldeles s^o, som jag har känt det vid
alla mötningar och alla ogillanden och der-
vid tröstar jag mig, då det stundom kännes
ej så litet förödmjukande, att ej ha för barmhet
"förra botten i land". Nu t. l. svarar det mig
mycket att ej kunna göra något för Melvins
musik, hvilket hon själv trivas efter att ha
lärt; men hvad kan jag göra, när jag måste
tappa mig till, t. o. m., till ordningsafgiften!
Skulle du vilja hjälpa mig med, att gå upp
till Maria Ribbing och Fröken Lovicks och
fråga mig bedja dem kunna vara sin må-
nads afgift: 35 Kr. till Fröken Fleetwood?
Jag skulle skriva; men vet ej deras adresser.

Sjelf får jag ingenting förrän 1 April
och är det afvenda väl beträffande. och
Fröken Fleetwood kan ej undvara det
så länge. Den första månaden detta år har
helt holligen varit god och tillgodosett.
Från dessa latsamma fremskjutningar är
jag ej alldeles befriad här ute. O, hvad
God var god, som lät mig få komma hit!
Jag kan ej säga hur väl jag finner mig här,
under alla årtider och i alla väder! Du,
som själv har sinne för naturen, kan nog
förstå vilket inflytande, till tröttnad och
glädje, det måste hafva, att ha midt i
naturens sköte och dagligen och stundligen
njuta af luft och ljus, strog och mark, -
snö och rinfrost, visst icke minst. Vard
ken fröjd t. ex. att få äta ombring i stogen
då nysolen snö eller rinfrost förvandlat
den till ett trollslott, eller på den isbelag-
da bryggan, så klar som en spegel! att äta
till om själva hemlivets frid, med sina
reglbundna tider - och hvilken fröjd att
få följa min Georg i hans tränga, oförtratta
arbete, följa honom med mine blickar om
Guds välsignelse. ja, arbetet gör han, stundom
håller mat och drick och det med ungdomens

Skvad min helsa angår, kan jag
ej säga, att jag är bättre, fastän jag
närkast, i vett, 10 to; smiliga, dagar,
risordliga, men i det hela ej. Vett obe-
räkneligt kommer samma klenhet esom-
fastt för mig och jag gör det och mu-
stas åter ligga väsmäktig på soffan.
Men för detta skall tjena mig till godo.
"Allting skall tjena dem till godo, som hafva
Gudi kär." Och denna tidens vedermoda
ej lika mot den hemlighet, som jag so-
uppenbaras skall" - när han kommer,
som jag väntar och efterlängtar. O, kom
snart, Vår Jesu!"

Det är Clofs födelsedag om Torsdag.
Gif honom då iindiggande kort med
en hjertlig lydböcker från mig.
Helsa Wilhelmin på det hjertligaste.
Säg honom, att jag ofta tänker på honom
och hans värlighet och godhet emot mig.
Helsa alla vänner som du träffar.
Lius Fleetwood skref att hon skäntrade
dig, enligt löfte. Säg undrar huru hon nu
har det? Med frutet har jag, i år, barnnat hjil-
ps henne! - En hjertlig omfamning från
Din tillgifna Hedda.

styre hos, efter sin goda, fullkomliga
vilja! Men det är synd om dem båda
tro, det är visst. Och min fulla öfver-
tygelse är, att det vore bättre, att de
kommo tillsammans, ju för desto heldare.
De äro unga, arbeta sinna och anspända
båda båda två. Vist kan Gud försörja
dem, öfren i hundra år, blott de vilje
kalla sig till honom. Och det kunde
jag tänke nöden lära dem.

En stund var det, då vi i öfren
denna Tisdagsmorgon fingo samlas
i templet kl. 6 på morgonen. Derför
kunde jag ej undelata att tacka
Ryskherden, som då sågs så innerligt
snall ut, att man hade gerna tagit
honom i famn. Vår försä skulle han
deremellan bete sig så fallet och vägrat
abstigt? - På en Söndagen fick öfren
jag möta Herren i Hans Natward.
Ja, han stort och öfvervinnligt herr-
ligt är ibi alltid detta möte. Dessa
stunder äro verkliga "Guds-frukter i lif"

vet, som min lärare vid min kon-
firmationsundervisning lofvade, att de
skulle blija. De äro "himmlen på jorden"
som Linné säger. Påsthorstagen tänk-
te jag just på Ersta och Hannerne
der samlade.

Du säger mig fina lösheter mel-
lan Louise och mig, blott att hon
"bättre förstår att strika sig efter tiden".
Jag smelter gerna, att hon är förständig.
Gärn kan jag och hon bättre berättelse
sina tillgångar; men ligger också icke
en stor skillnad i vår olika ställning.
Tänk, så mycket större och mera vitt-
omfattande hennes välörenhet kan vara,
dels därför att hon eger mera än jag,
och egentligen därför, att hon är fri.
Jag har nästan aldrig känt mig rig-
tigt fri, utom en mycket kort tid, efter
sedan jag blef enkla och den räddar
jag, som den lyblizaste i mitt lif.
Men friheten var nog ej helårs
för mig, därför måste jag den så snart

och kom så, när du någon, under-
sket. Det du - jag har nyligen gjort
ett försök att frigöra mig, men det
lyckas nog icke. Jag har näml. afsatt
mig all delaktighet i sterbhuset till
fröman för barnen, hvilka hvar och en
vill behöfva en tillökning i sina in-
komster, och vilk' nöja mig med en-
samt min pension, blott jag slipper
att hafva att göra med förmyndare.
Frikolf har gått in på baken, efter
några inrådaningar, men det strän-
dar, nog mot Berendes's herrsklystnad.
Hvad gör det att hafva litet, blott
må jag få fritt råda öfver det lilla.
Hvad gagnar mig det mycket, när
jag aldrig får disponera något deraf,
utan skall redovisra för allt, hvarest
det skall användas, innan jag får det.
O, hvad det hennes värd! Måtte
blott Guds afsigt dermed vinnas! De
här allt väl. "Var stilla, var nöjd,
o min ande! Ty Gud är din fröjd."

Norby, d. 28 Mars 1885.

heme. De behöfva vi väl denna inkonst och
jag så vifs om, att de äro snälla emot henne
och göra för henne hvad de kunna; ty de äro
både vi ovanligt gode människor. Nu tänkte
jag härvid: detta ville nog Angelica hjälpa
mig med; ty hon känner ju dessa personer mycket
bättre än jag och det så mig vi mycket
mottagande att se i till staden. Jag
måste ju ändå resa längre fram och det för-
refaller mig riktigt värt att tänka derpå.
Missförstå mig nu ej - det är nog roligt att
se träffa vänner; men för staden har jag en
riktig skräck. Vill du därför hjälpa mig
härmed, som ju bör ske mest, så är jag dig
mycket tacksam. - Tänk om Tullkyddan vore
såldt! Du vet ej någon köpare? -

När jag ser Loten just nu här-
utarför i åken, promenerande, omgifven
af 5 kunder, kommer jag ihåg att jag må-
ste gifva dig litet rätt i din hund-skräck;
ty vi hafva nu 2 stora valpar, som dagligen

²
Älskade Angelica!

Mycket länge har jag dröjt med
att besvara ditt kärleksfulla brev, för hvilket
jag hjertligt tackar dig. Orsakerna dertill
hafva varit flera; men den egentligaste,
att jag i flera veckor varit ganz och
om än ej så litna mot i fjöl, har det dock
 varit något detså, en släng af min gamla
onda. Jag har dock nu några dagar varit bättre,
så att jag kan hoppas att det för denna gång
igen skall vara förståndet.

Nu är här vi visligt och vackert.

Idon är för det mesta försvunnen och blott tilli-
ka med mestadels ^{här} hjälpligt upptorkat mark.
Solen lyser hela dagen och förarna gringa. Men
behöfves blott gå ut igenom porten, för att höra
lärarna jibla i skyn. O, hur skönt att bo på

landet! Går man i skogen kan man ju intä
sja det vara sommar, så kändt lyser solen
mellan träden och de små vita fläckarna
här och där förhöjer blott dess skönhet.

Nu hafva vi haft en gyllig tid, under
det vi sät betrakta Herrens lidandes historia.
Utom de sköna passionspredikningarna har jag
läst Petrus "Christi lidande", tillsammans
med vår troende skollärarinna och engun-
gen, som hjälper på att belysa det. Åpen har jag
gjut igenom "aktorna" med mina söndagsstole-
karn. Jag måste tacka dig, Angelica, ty det
var du, som först inledde mig i denna verk-
samhet, som sedan varit mig till så mycket
glädje och välbefinnande. Jag, som för ike trodde
mig om, att kunna tjäna minn men till någon
dags undervisning. Jag tror det väl egentligen
inte hjälper mig; men Herren hjälper mig själv
underbart och honom allena vare äran därför.

Till Fröken Lörichs har jag skrifvit
och fått "nej". Således hade du rätt med
föresende på henne. Det har betagit mig
modet att skrifa till Fru Ribbing. Men
medelstid är jag ganska betyngnad kvar.
ifrån jag stalle på medel till de 3 återstå-
ende månaderna; ty jag äger ingenting
gjelf att gifva och det oror mig o² myn-
ket att Lina stalle blifva framsatt. O,
hvad hela denna sak är underlig! Jag
företas den påstå intet; men är dock viss
om Herrens hjälp. Emellertid ber mig
Ångulin i sitt sista bref vara in till staden
för att tala med Fröken Bonating och Wä-
radet. Skrämmeyer. Han har nyl. kört
i Weis, att Fröken B. ej stalle länge kvar.
sa behålla Fru Lönroth hos sig och vilen
då ankämma om, såvida hon ej gjelf hade
något deremot, att få en gång förstås med

Neuð angir din lilla lögurð þú áttir,
skaltu þú gema þessa Þou Mötin derom, e.
huru, om de skola vera hemma alla — hon
hor nemf. 3 dotur — þú angir den vara
föð lita föð dem. Deremot skulde den
þessa föðföðit föð Lina Fleetwood;
men hon hor, þú lögurð ner, ej vör at be.
tala þú mykkt. Nögon annan minnes
þú ej nu. Verren styrk dermed efter sin
vilja! —

Þú öðlig med eder tillamnada vera
till Förland! Lilla þara Ligne! Þú þau
ej nögon aung om hennes föðföð. Þú vör.
lög föð både henne och Ernst, at I þau
þuuna till hennes föðföð. Men i þú föð
þú þu næpneligen föðfa þig; þu þuuna
till staden, þu det föð vör den tid.
þu skalt nemf. ordna om Dalarö þuunet,
till Þingst och þoppas deretter föð vör med
om föðföð þu Eosta. Þoppas dök at

þu ej uppskjuten dit beik þu Norrby till
en allföð aflögur föðföð!
Vi þu þu föð föð en þuflig þuðfest.
þu. Þuðdags morgun vör vi samlade
i þuðan R. 6, lilla manvant þu vör
en högnessa, och þu þu þu "kallföð"
vör Verrens öppnade föð. och þu þu
þu 2de gudstjender både Þuðdagen och
Annandagen. Þuðdagen föð þu deltege:
þuðet af H. H. Natvord med Kandidaten
þu vör þu, tövande skollavörma.
Þu vör en föðföðig stund. Ja, si, Ver.
vör vör dök, men är þuþande föð evighet
till evighet. Þuom skalt, at þu þu
þu þu. Þu vör föð evigt þuþvort dök
och afþvort alla þu þu þu þu.
Þu, som þuþvort manna föðföð,
är vörden en högnessa; af Verren är det skök
och är at vör föð vör þu. Men þuþvort
þu med glädji i de föðföðigis þuðdör. Ver.

Norby d. 24 Jan. 1887

2
våknelse under de 2^a sista åren, här i
trakten. Måla eftermiddagen upptogs med
sång, böⁿ, bibelsamtal och föredrag. Fulla
af anda och lif och personer, som man aldrig
sette i Byrby. Kunde sig mäktigt draga
och alla voro glada och lyckliga, jag
icke minst. Så snickade med här och där
det nite året blifvit en helt förändrad
människa och det är nu rätt ofta böⁿer som
mantrunter i hans hus, der det är packadt
med människor; men ofta tomt i stollhus
och Byrby och detes blott af bost för förtroende
till läraren. Gud hjälpe! — Onsdagen
efter jul då hade jag alla barn, stora
och små, samlade omkring julgranen omb.
50 och äfven då var det soligt; men ingen
af de minna tittade oss in till oss. Är det
ej underligt? Leon är så smått smält, som
lutar mig till. Men hvilken stunda, att
han ej själf förstår att glädja sig med.
"Åh, Herr, huru länge!" Och hvilket
känsligt under vi hafva haft! Naturen
hade riktigt blott sig i högtids skrud och

2
Åskade Angeleis!

Tvenne kärlekens bref från
dig ligga här framför mig, öfverordade, för
hvilka jag nu får hjertligt tacka dig;
äfrare den vackra, dygdesa giften som du
sänder mig till julen; ty på den stil tager
jag dock nu icke miste såsom på Louise
Nordlundhs. Tack, hjertligt tack därför!
Jag vill försöka att flitigt och troget an-
vända den. En tredje sak står äfven framför
mig och helsar mig från dig, nemf. det vackra
Bort, som jag fått i följ. med iirbrevet:
"Let not your heart be troubled." Det är
ännu ett förvaradt och har gladt mig
otäliga gånger. Fortät nu till sist min
långt tystnad; men tiden väcker mig en
gång aldrig till för mig. Det kan nu icke
hjelpas.

Tack för beskrifningen på eder

jul. Efter vi hafva så små en glädje
bidfull jul, ehuru tomt det kunde vara att
vi hafva Rändelstenen, som nu är borta
den bländ sina tänger; men alltså föll sig
is i öfver i år. Sjelt har vi varit mycket
friskare och starkare och då sällan sjukt
allting mycket lättare, än då man alls inte
var med sig själv, som sällst varit några
år bort. Suddas i hj. Suddas betada
de lier missvettning. Vårlands både
öfver komma öfver till middagen och isen
hade matt och jämt blifvit gångbar; men
på natten slog väderet om och blev blidare
och ganska mycket snö kom. Skulle de
väl nu säga sig hur isen? eller skulle de
i ganska sig of det goda förel och ha varit
dessa 4 mil? Vi trädde i osäkerhet och
vartade med middagen till öfver kl. 4 men
ingen kom till. Hatten och sig för de i
skymningen för att möta dem - men nej.
Alltså vartade vi i brytet. D. denna var
verkligt misslyckat. Vi tog så för tillräck
sitt dyrt och tredje gången gick sig, nu

gråtande öfver gården, efter de förgäflas hafva
best. komna komna öfver. För komna kom
det ingen julöfver utan Elii vi frång redde
och hast vi kunde. Jag hade smällertid, just
när mitt upp, för mitt rum och hastet mig
ut för kassen, då hundarna började skil
la och pinglor hördes, tan för. i komna
de ändtliga: Elii, Carl och hans broder
strel, nyss återkomna från Sveden och
America. Här blev det åter lif och glädje.
Efter maten, då öfver tjekarerna voro inne
hätte jag en julfredskan och sjöng en koral
och sedan möte vi med våra julklapps-
bongar till öfver kl. 11. - Juldagen vandrade
jag ensam till Otan. och hade blott Elii
med mig i körsmedsaw; men sig har stått
stulit att säga den för. Hvad hjälper de?
"Att, I bene, huru länge?" - För en dag,
då var slet min dag. Barnen joro alla
till Huseby; men jag hade fått Linda alla
vår vacker frände. 70-80 personer för
samma, tillsammans med en ung, beford
hafst fredskant, som verket med mycket

Astra Huby, d. 31 Dec.
1888.

Åskade Angelica!

Herrens nåd ad
hverje morgen ny!

Blott några ord, i all hast,
för att uttrycka mit hjertas till-
örkan af allt godt, för det nya
tidskiftet; nåd och frid af Gud
frimodighet och glädje i Herren,
under all denna tidens vedermöda
både dig och Wilhelm och edra små
gossar. Tack för det vackra bortet
du skickade mig. Jag har intet att
skicka dig tillbaka. Tack för sed-
narte sammanvaron. Hopas att
I ska vara friska och glada under
helgen! För oss härnere och för

mina barn, på sitt håll, har julen
förflutit stilla och fridfullt, om
än man får känna en oändlig tom-
het och saknad af ande och lif
och sorg öfver sin egen stora fattigdom.
Gud hjälpe oss alla!

Jag känner mig ej mera. Fick
ducken sedan? Jag är mycket
ledsen öfver, att den i år är så
serrbildt ful, men kunde ej hjälpa
det.

Helena Wilhelma hjertligt från

Den tillgifna
Hedda.

Norby, d. 27 Januari 1890.

Älskade Angelica!

Herren bevara dig
för allt ont, Han
bevara din själ.

Ps. 121: 7.

Tack för det du förskönte mig
med brev. Jag har ju tänkt skriva
till dig många gånger en lång tid,
men ej fått tillfälle. I dag har ju
han rest tillbaka till Alingsås
och jag, på samma gång, det är en
kärnad, ännu blifvit mera fri;
ty nu har han en hemman, god höst, helt
anspråk på tid och allt.

Tack för dina meddelanden om E.
Lita på min tydlighet. Ditt brev
är brant. Att det jag, som förut förme-

förhållandet om Hans dyra Blod
endast användes för till syndsfor-
löste och rättfärdighet inför Gud,
men inte varit måst ett gifva
förlåtelse åt våra orrliga samvete, och
att verkligen veta våra hjertan i-
från synden, samt omkärna och för-
nya dem till lydnad och helighet
inför Gud.

Hemmet därifrån på himmelska stranden
vårar mig kärlekt "jag skyddas ästad",
Sånt skulle jag villes från jordiska banden
Springa bland helgon af änglar så glad.

Alli mina dagar bli fler, den farre,
Leder jag lyftad af Frälsarens hand,
Blott "liten tid", sedan kommer min Herre
"Kommer mig brud ifrån "tårarnes land".

Kelza Wilhelm och Malvina
kärlekt från

Din tillgifne
Wella.

sest dig beky i den nägen?

Du säger icke ett ord om Malvina.

Har hon kommit till Eden och säga

I eder sät med hvarandra? Hon

hade bekymmer för sin utkomst,

stuckens liden, så hon vist skref.

Att hon fö bekälla sin själ till

jernvägen, som hon så mycket önskade.

Husen i alla sät vara fria

under denna hjälpliga tid. Har

har det varit ganska dystert, då

vi alla varit sjuka och det nästan

samtidigt. I stora huset fanns jul

fest med barnen först nu, för Lör

dag. Georg och Sofia voro både gen

om länge sjuka. Allredan närssefton

för har legat 4 dagar och Johan har

varit allvarigt sjuk i njurledande

och gulst och under hela denna tid

har Christina setat, i sitt rum ordlig

i sin soffa, med ett smalt bord.

Men genom allt har Herren hjälpt

Guds riken och nådeligen och nu

är biten frikänslig.

Ett ord af Pastor Ahlberg:

"Vi tro att Jesus har helat de leban

ligen sjukar och gjort detta fullständigt

och icke blott till hälften; men då

det gäller våra själar, som äro ofrö

vilka högre abtade än vår kropp

då höra vi snart för att tro en hel

och fullkomlig frälsning. Om Jesus

icke hade både vilja och förmåga

att göra oss andligt helbredda, göra

oss till fullt förmåga, heliga och

saliga Guds barn, så hade vi hans

återlösning blott ett halft, icke ett

helt frälsningsverk. Så voro och

Norby, d. 19 Mars 1890.

mot hvarandra; äfven sådana men-
niskor, som djöft innerligt älska
hvarandra. Vore därför allt
partisiuine lägt ifrån oss, hvar
och en!

Bengel säger: "Uppriktighet, enig-
het och frihet äro tre ädla stycken
af den sanna christendomen. Det
första nämnda är grunden, det andra
följden, der man erhåller flera um-
gängsvänner. Men till sist bör det
tredje ej hida någon interaktion,
djöft så det något fel dervid.
Der uppriktighet finnes, der vinn-
nes och snart så mycket enighet,
som är behöflig för hvarje tid.
Men der enlighet utan reutet eger
rum, der blir det, om också i det för-
hållande, endast desto värre söm-
dringar. — Språk skall man ej, men
det är icke det nödigt, att man
just alltid säger hela sanningen.
Dertill behöfves visshet. — I våra
dagens stridigheter, äfven ibland dem

Älskade Angelica!

"Friden lemnar jag
eder; min frid gifver
jag eder; icke såsom
verlden gifver, gifver
jag eder." — Joh. 14:27.

För 2de kära brev, har
jag att tacka dig och jag kan
icke säga, huru mycket det gläd-
de mig, att I funno eder väl med
Melvins. Jag prisar och lofar
Gud för de underbara gåvor,
hvarje kan lätt se; och
förvisso skall hon äfven, innan
kort, blifva vunnit för Guds
riket. Det kommer väl så lifligt
för mig, huru jag i jule, till-
sammans med Fred Johans språk

ombring för att söka henne et
passande hem och hvar ledson
gaf var öfver, att ej förhållande
taga emot henne. Men det var ju
bort; ty det är ändå numerus et
bra verldsligt hem, chum det, för
sitt sitt, hade bunnat vara ut-
vecklade och bildande för henne.
"Prison nu Herren och låt oss
med hvarandra upphöja Hans
namn", som så många och o-
märktligt sammanfogar alla som
omständigheten och händelser; vinst
lif, att allt skall slutligen tjena
till Hans förherrligade och till
Hans allmoges eviga väl.

Ja, mina barn, de äro
sistblifven, i mina ögon stannade,
vandra att ses. Tänk om de och
Melvin gifva mig ett litet besök,
på några dagar, var? O, hvad det
skulle vara roligt! De skulle jag

presentera Lisa och Karin,
Berndt och Ingrid för eder.
Gud välsigne dem alla och gör
dem till en välsignelse på jorden.

Jag undrar så mycket hvad
det egentligen kan vara, som I
så mycket misslyckas hos Fru
C. och som har så bunnat splittra
det för så många utskottet? Jag
bänner äfven medlidande med
henne, som bunnit in ibland
eder, för sådana vilkor, och den
nu alls inte igen Pastors förhål-
lande; ty mycket berodde på, i
alla fall, på honom. Men Herren
äfven har sig fram, med sin
hittande, hjälparens nåd och
utjemna kvad, som blifvit stort.
Men blott inte något partiskhet
sig göra sig gällande bland eder?
Det är förfärligt hvad sålunt
kan stå minniskor i harnesk

Norby, d. 29 juni 1891

Vi hafva i denna vecka här haft
en välbehöflig kyrko visitation, som jag
hoppas skall hafva till följd vår kyrka
herdes oflignande från regimentet på
sitt sätt. Att han för listelsen får behålla
sin lön, för att kunna försörja sig och de
sina på annan ort och församlingen
skjuter till samman med behöfves
för att underhålla en vicepastor. Så
mått som Gud styra det för oss.

I denna månad så mitt 6^e barn
hvar född och döptes hörsadagen af
kontraktspresten till Gerd, Kelding
Christeth. Torens yngsta barn Karin
har varit hos mig en vecka, medan hon
öfver mildsmåren reste upp till syften
i Westmanland.

Johan så bevarar i minnelse och läsa
fräpphå kandidaten.

Mitt telefonadress är: "Ehren,
Bona, Norby."

Att du med de dina på en god
och treflig minnelsevistelse der mest och
där att till mig på någon dag, då du
kommer hem.

Tack för Torens brev,
och återigen
Din tillgivne
Wedda.

Ålskade Angelica!

Allena till Gud var stille
min själ, ty af honom kommer
mitt hopp. Ps. 62:6.

Mycket hjertlig tack för ditt fina
brev, som jag ej förrän nu haft tillfälle
att besvara. Jag hoppas dock att det un-
gefär skall möta dig i Marstrand. Jag
började det nog och vi ledsamt att inte
så träffa dig och skulle nog hafva kom-
mit ut till Åresjö, trots kölden, om
inte omständigheterna hade lagt hinder
i vägen. Jag bodde nuf. hos Pro-
sten Rellfors och tjänarinnan Sophie,
som har ett mycket trefligt rum på
Rungsteasgatan och som var hemma
för tillfälle att hvila sig, då hon en lång
tid varit borta och vårdat en sjuk; men
på tredje dagen skulle hon återvända
till henne och jag hade då gjort henne
sensibelt bekväm, om jag blott en dag låg

Det var ²öfver tid på att jag kom hem,
då jag varit borta i ²öfver 5 veckor —
³re veckor hos min Elia, för att hjälpa
henne vid flyttningens vedermoder, samt
sedan i Karlase, Tibble, Uppsala, Waf-
gued, samt slutligen hos Wilda Wihl-
borg och på Lördagen d. 6 juni till
Stockholm, dit jag kom så lagom för
att få ²öfvervara Svenska Missionsför-
bundets årsfest. Deuna gjorde på mig
ett genomgående godt intryck, huru un-
derligt det än föreföll mig, att i deuna
ochhörda mängd af människor icke fanns
igen ett enda ausigte. Det var som om
jag varit i en aldeles främmande stad.
Men ännu tydligare än någonsin blef det
aktadt, att det finnes rum för kristlig
evangelisk verksamhet af alla färger och
om formerna verka, så att detta en ren
nödvändighet för lif; ty endast den
död rider från formerna förblifva eva-
nunda för alla. Blott Kristus är den
enda rotenkring hvilken allt vänder
sig och Hans frälsning, det enda målet,

2
så kunna ju saken och formerna verka
i oändlighet, utan nägsta skada.
Dessför låtom oss vända oss för allt
partiskinne och somna bröder ålstra
och alla alla, som hefta Herren fe-
sus rättsinneligen på. De kristna
sinnas sålunda hefta så mycket att strida
emot i världen iina sig sjelfne och
i världen utomkring sig, att detta kunde
vara nog, utan att de behöfva förbättra
och bekämpa hvarandra och hvarjensom
stranest. Saken vinner inte till att för-
hindra Guds rikets framgång på jorden.

Hvad säger Ernst, så vilde jag
gerne ställa mig på hans sida, som han
bänner sig i sitt inre manad, att för
än ²ändast var, gå ut i det protestiska
lifet och vittna om sin Herre. Hvad
vi behöfva är icke så mycket lärda
män, som sådana, hvilkas hjertan
öppnat sig för Christi Botskall och der-
af besjälade, i lära och lif förkunna
Hans dygd, som den Botskall heftas
och för den död och upprståndens ad.

Hamnabergsgatan 12 den 9 Sept 1891.

Kära Angelika!

Guds frid!

Flyttningen hit, ovissheten om när den
ännade Lemna Lysekil och slutligen
min oförmåga att så här i bref ut-
trycka min varma tacksägelse för
allt hvad du gjort och gör för vår
Anna, har vällat att jag dröjt att
besvara ditt kärleksfulla bref af den
28 Augusti. Så jag emellertid af An-
nas bref idag ser att Ni stanna i
Lysekil till Fredag morgon vill jag
ej längre försumma att sända dig
många rader.

Då jag emottog Angelikas bref
och igenkände stilen, genombrö-
de mig den tanken att Anna sjök-
nat, men hursu snart blef ej denna
oro förbytt i fröjd då jag efter hand
läste skildringen af Guds under-
bara vägar med henne.

Då jag blifver tillbaka till den tid,
då Anna först fick tillträde till
Edert hem och ända sedan, hursu
underbart har icke Herren ledt
henne på vägar, som syntes svåra
men som dock skulle sluta så lyck-
ligt. Det visar sig nu att Herren
alltid var med och vakade öf-
ver henne, fastän hon många-
gång twiflade derpå. Väst den
tacksamhet vi äro skyldiga vår
himmelske fader stå vi i skuld
till Eder för allt hvad Ni gjort
för vårt älskade barn och nu

till sist under dessa hemsökelse-
dagar vid Lysekil, då Angelika
wait mer för henne, än hvad
jag kunnat vara. Herren välsig-
ne dig och din familj. rikligen
för allt!

Jag längtar efter att träffa dig
och Anna för att mundtligen
få bekräftelse på hennes förbered-
ty allt förefaller mig nästan
som en dröm ännu.

Härliga hälsningar till dig och
din kärre omgivning

från tacksamma vännen
Hedda C.

P.S. War god säg Anna att
vi i dag fått hennes bref af d. 7 dec.

Norby, d. 17 Aug. 1892.

Albane Angelica!

"Allena till Gud var stilla,
min själ; ty af Honore kom-
mer mitt hopp." — Ps. 68:6.

Som jag blifvit ensam en stund —
mina barn, (som nu till antal blifvit full-
åttå) hafva varit bort att bada — ville jag
begynna denna till att införja mitt hofte
och gifva dig en utförligare redogörelse
för huru jag använt de sista månader-
na. Hemboramen från Malma, öfver Bro
station och isen, i början af Mars, begyn-
nade för de fö° dagar jag var hemma, att,
öfver den i år maktbara isen, göra besök
dels på Adelsö, dels på Svartsjölandet och
tillbringade en förgätlig Söndag i Willersjö
missionshus, det vi tillika förening var in-
bjudna. Efter ung. 8 dagar flyttade jag till
Lötta, der vi tillsammans roade oss med
dagliga utflykter, så långt det var möjligt,

till min fohan och känner det, som om jag skulle
 kunna att elka henne mest af alla mine
 barn. Hon är 19 år och desto ännu mycket
 hälsig. Det hade varit föräldrarnas mening
 att hon i höst skulle antaga någon condition
 som lärnare och fohan önskar det öfver,
 för att hon skulle kunna ifrån Upsalalifvet
 till tanka hon att stanna här hemma,
 för att läsa, de närmast följande termin-
 erna. Du känner väl icke någon riktigt
 god familj, som vore att rekommendera för
 henne? Hon är den 6te i ordningen af 8
 systern, och hennes fader har varit sjuklig
 och därför haft svårt, att draga sig fram.

Louisa Nordlindh har jag ett hört
dets ord ifrån, sedan jag besökt hennes
hem i Petruski.

Farvel nu. Velsk kjærligt til
 Wilhelm og dine søstre fra
 Din tilgivne
 Hedda.

alltjämt på isen och sedan utmed landvägen,
såla till till "Maj" föddes d. 11 April, under
förunderligt lyckliga omständigheter: moder och
barn alligenom fullkomligt friska. Jag städ-
nade der vidare i 7 veckor, såsom min lilla
dotterdottern sköterska, födande henne i fam-
tile hjälper, med mjölk och vatten. Minn tankar
flyga härvid ovillkorligt till den starka
Constance Molin och hennes Ellen! Vilken
härda förs, som öfvergått den familjen! Men
sen vet hvarföre och hvar till. - Derpå var
jag åter hemma några dagar, för att tvätta
och i Stockholm, för att träffa mig kläder
och för Rågstefton ner till Wisby, der
jag stannade en hel månad, hos mine
barn vännar i fågelstet - en månad af
verkligt liflig stillhet och hvila. Om
jag då hade vetat, hvor jag skulle träffa
dig, hade jag nog skrifvit; men jag visste
blott att du inte var på Åkersjö. Der
sammantreffade jag med Fr. Anna Wik.

istället för "Maj" föddes d. 11 April, under förunderligt lyckliga omständigheter: moder och barn alligenom fullkomligt friska. Jag städade der vidare i 7 veckor, såsom min lilla dotterdottern sköterska, födande henne i famtile hjälper, med mjölk och vatten. Minn tankar flyga härvid ovillkorligt till den starka Constance Molin och hennes Ellen! Vilken härda förs, som öfvergått den familjen! Men sen vet hvarföre och hvar till. - Derpå var jag åter hemma några dagar, för att tvätta och i Stockholm, för att träffa mig kläder och för Rågstefton ner till Wisby, der jag stannade en hel månad, hos mine barn vännar i fågelstet - en månad af verkligt liflig stillhet och hvila. Om jag då hade vetat, hvor jag skulle träffa dig, hade jag nog skrifvit; men jag visste blott att du inte var på Åkersjö. Der sammantreffade jag med Fr. Anna Wik.

ström, samt gjorde några mycket värdefulla
nya bekantshaper, såsom Doktor Henrik
Bergh samt en ritlärare Engelcke
från Kalmarstad, med familjer. Senpå
for jag directe till Östra Husby med
en Norrbopingsbåt och stannade der i
14 dagar. Var så åter hemma igen 1/2 vecka
med Johan, efter ett kort besök på Åkersjö,
hvarföre jag tillsammans med Lotte
for upp till Tibble på lilla Elisabetas
börstorp. Måste dock skynda oss derifrån
för att stå i ordning i hemmet, för
att ta en snut Johans fästning och nu är
hon här, den älskligaste flicka man
kan tänka sig. Enkel och naturlig som för,
ad hon på samma gång så om och berö-
fule. Glad och frisk i sitt väsen, förvånar
hon på samma gång ett djupt alvar, som
blott behöfver påskelse och ledning, för att
det naturliga skole öfvergå till ett andligt
lif. Jag ser i henne en dyrbär guds gåfva